

ufandsynligt, at der kunde findes dem her i Samfundet, som kunde have en vis Løbentis til at forstyrre Kirkefreden for Mennesker, der tænke anderledes end de selv. Dette skal jeg imidlertid ikke komme langt ind paa. Jeg er enig med det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen) i, at vi enten burde have indskudt noget Mere i denne Lov, end Tilfældet er, eller ogsaa have gjort et mere bestemt Skjæl mellem, hvad der forstaaes ved Kirkefred og ved en Svile-dagslov. Men hvad der er freikommet, er jo til-dels et Kompromis, som er fremgaet af Ud-valget, idet enkelte Medlemmer bestemt have holdt paa, udelukkende at ville have en Lov, der kunde sikke og værne om Kirkefreden, medens andre Medlemmer have villet gaa langt videre i den modsatte Retning, og det er, tror jeg, den væ-senligste Grund til, at Udvalget har indstillet Loven i den Stikkelse, hvori den i Dag foreligger til Behandling. Med Henfyn til en Svile-dagslovs Betimelighed i sin Helhed skal jeg ikke udtale mig videre derom. Jeg vil kun ønske, at der ikke maa hengaa ret lang Tid, inden vi kunne faae Velig-hed til at omtale det. Jeg skal dog tillade mig at bemærke lige overfor det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds, at det muligvis nok kan være forargeligt at se Markarbejder foretagne i saa stort Omfang, som nu er Tilfældet — min Følelse er det ogsaa meget imod —; men jeg tror paa den anden Side, at det kun vil bidrage Lidt til virkelig sand Opbyggelse, om vi faae en Lov vedtagen, der forbyder alt Sligt, idet der derved jo egentlig kun vil fremkomme, om jeg saa maa sige, en vis hyklerisk Selligdag. Naar de Vedkommende ikke i Følge deres eget Hjertes Drift søle, at det er stridende mod deres Religion, tror jeg ikke, det nytter synderligt at forbyde ved Lov Foretagelsen af saadanne Arbejder. Men, som sagt, jeg skal ikke forbyde mig nærmere i den Række, men gaa over til med et Par Ord at omtale det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Ødense Amts 2den Valgkreds, og jeg skal da tillade mig at fremkomme med et Par Ytringer om den Ud-talelse, hvormed han motiverede det. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at han ikke kunde være med til at give hele denne Klasse til Pris. Jeg forstaaer ikke ret, hvorledes det ærede Medlem kan mene, at de, fordi hans Bestemmelse ikke kom ind i Loven, derfor skulde være givne til Pris for Husbonderne; thi jeg søler mig overbevist om, at den Slags Husbonder, som det ærede Medlem egentlig vil ramme ved sit Forslag, og som ikke have den Humanitetsfølelse lige over for deres Lyende, at de ville tillade dem at gaa i Kirke, eller lade dem have den fornødne Frihed om Søn-dagen til at gaa hjem og faae deres Løn gjort i Stand, ville i Virkeligheden faae yderst daarligere og slette Lyender, som slet ikke ville have den mindste Følelse for eller Trang til at komme i

Kirke, thi jeg er overbevist om, at ethvert Lyende, som har den mindste indre Trang til at gaa i Kirke, vil ikke komme til at tjene hos den Slags Husbonder, idet deres Hjertes Følelser ville være i saa stor Modstrid med dem, at de ikke ville kunne mødes med dem endog paa dette rent borgerlige Omraade. For Dvrigt kan jo ethvert Lyende med Lethed betinge sig Frihed om Søndagen, naar saadant ønskes. Det ærede Medlem vilde ogsaa vise ved dette Forslag, at han vilde gjøre Noget for de Smaa. Jeg skal ikke nærmere udvilde det; men jeg vil kun udtale, at det vilde glæde mig meget, om det ærede Medlem paa mange andre Omraader vilde i Gjerning vise en lige saa stor Forskjærlighed for de Smaa, som han udtaler her. Jeg er da overbevist om, at jeg og det ærede Medlem vilde kunne mødes paa mange Omraader, selv om jeg ikke kan følge ham i dette Stykke. Jeg tror paa den anden Side ogsaa, at det ærede Medlem ved sit Forslag vil komme til at bervirke det slet Mødsatte af det, som han egentlig forven-ter opnaaet ved det Forslag, han har stillet under Nr. 2, idet jeg søler mig overbevist om, at hvis et saadant Forslag bliver vedtaget, vil det ikke alene blive de slette Husbonder, der ved Kontrakt vilde sikke sig, at Lyendet bliver, om jeg saa maa sige, bundet til at foretage alle Slags Arbejder om Søndagen, men det vil ogsaa blive Tilfældet hos mange Husbonder, som ere forøvrigt gennem-trængte af Humanitetsfølelse, men som derimod ikke have saa stærk Religionsfølelse, at det er dem imod at foretage Arbejder om Søndagen. De ville netop, ifald et saadant Forslag bliver vedta-get og ophøiet til Lov, finde sig foranledigede til ved Kontrakt eller anden Bestemmelse at sikke sig, at Lyendet bliver pligtigt til at yde Husbonden sin Tjeneste ved foreskaldende Veligheder, hvor denne tror, at det kunde være til hans Lær, og en saadan Bestemmelse vilde let til at nedstemme Humanitetsfølelsen. Jeg kan derfor under ingen Omstændigheder, saa meget jeg end kan sympathisere med det ærede Medlems Tanker, stemme for et saadant Forslag. Jeg er derimod enig i, hvad det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valg-kreds udtalte. Jeg vilde nemlig som han meget ønske, at vi inden ret lange kunde komme til at behandle en Svile-dagslov, hvor vi mere omstei-delig kunne komme til at tage alle de forskjellige Forhold under Overveielse og faae langt mere omfattende og indgaaende Bestemmelser om de for-skjellige Forhold; thi jeg er overbevist om, at en saadan Bestemmelse som den foreslaaede langt fra er omfattende nok til at udrette det, som det ærede Medlem tilsigter, idet alle Fabrikarbejdere og mange andre Arbejdere slet ikke gaa ind under denne Bestemmelse. I Henhold til, hvad jeg allerede har udtalt, maa det være klart, at jeg ikke kan stemme for det af det ærede Medlem stil-lede Forslag, men jeg vil endog saa paa det Ind-skaendigste fraraade ærede Medlemmer at stemme